

La Humanitat

Any III : Núm. 392
Barcelona, divendres, 10 febrer de 1933

Redacció i Administració: Ronda Sant Pere, 11, pral. : Telèfons 24646 i 24647
Impremta: Muntaner, 49 :-: Telèfon 31518

Fundador: LLUIS COMPANYS

PER A PASSAR L'ESTONA COMENTARIS A UNA SUBSCRIPCIÓ

Ben bé a la subscripció, no: els que hi han pres part, o sigui els subscriptors. Aquesta subscripció a què ens referim l'obri "La Nació", diari madrileny, perquè els seus lectors paguessin una sanció de cinc mil pessetes que li havia estat imposada. Aquest de fer pagar als altres sempre ha estat un procediment monàrquic.

Perquè ens havíem oblidat de fer constar una cosa: "La Nació", a més de madrileny, és monàrquic. I monàrquic és el seu director, el senyor Delgado Barreto, que també fou director d'un periodiquet pornogràfic titulat "El viejo verde". Avui, el senyor Delgado Barreto viu en un estat nostàlgic —enyora la dictadura i les "juergas" de la dictadura— i boicotejant, o intentant boicotejar la República.

Ens dol, ens dol sincerament, que la subscripció sigui closa. El primer que miràvem cada dia en "La Nació", era la llista de subscriptors. I val a dir que ens hi divertíem molt.

Ara bé, com que nosaltres som generosos, volem que també us divertiu vosaltres. Mireu quina mena de subscriptors hi havien:

"Un ex-alcalde de la dictadura", donava cinc pessetes. (Es veu que els negocis bruts de la dictadura li han servit de poc. O que no és amic de llançar el diners.)

"Cinco devotos de Primo de Rivera", cinc pessetes. (A pesseta per "devoto". És una devoció barateta.)

"Un monàrquico con rey", dues pessetes. ("Con rey"? Que no es faci il·lusions, pobre senyor.)

"Una monàrquica admiradora de Primo de Rivera", tres pessetes. (L'admiració no dona més de sí. I amb el perill de l'abolició, certs negocis s'han posat molt malament.)

"Doce delgadobarretistas", dotze pessetes. (A pesseta per cap. És natural: els caps "delgadobarretistas" van baratets.)

"Cuatro propietarios", tres pessetes i cinc cèntims. (No arriben ni a la pesseta per cap: es veu que tot s'ho varen gastar amb el "juncal" i "castizo" Alfonsito.)

"Moni, cavernícola hasta los huesos", cinquanta cèntims. (Un cavernícola de a 0'50 no té impertància.)

"Cuatro estudiantes afortunados", una pesseta. ("Afortunados" i donen una pesseta. Si no arriben a ésser "afortunados", demanen diners a sobre.)

"Una valenciana que admira a los deportados", dues pessetes cinquanta. (Pobra senyora! Quina llàstima ens fa!)

"Diez hermanos cavernícolas", cinquanta cèntims. (Vaja, que amb gent tan abnegada i generosa es va a tot arreu.)

"Una mafeica, un soldado desconocido y una sobrina primorriverista", cinc pessetes. (Es allò que diuen: la unió fa la força.)

"Un matrimonio católico y monàrquico", deu pessetes. ("Católico" i, a més a més, "monàrquico"? Són dues desgràcies. I dos duros? A duro por desgracia.)

"Tres cavernícolas mayores de cinco años y su tita, monàrquica", vuit pessetes. (Bona família per a una gàbia. Amb "tita" i tot.)

"Una monàrquica admiradora de su pariente Primo de Rivera", dues pessetes. (Dues pessetes? O els parents varen quedar molt malament, o no tenen ganes de quedar gaire bé amb el difunt.)

"Una admiradora de Primo de Rivera y su primogénito", dues pessetes. (Una pel mort i l'altra pel qui el vetlla.)

"Una familia cavernícola", cinc pessetes. (Aquesta família també fa oposicions a la gàbia.)

"Un cavernícola hasta la médula", tres pessetes. (Pobre cavernícola! No dona més de sí.)

"Cinco vascas españolisimas, primorriveristas y monàrquicas porque sí", cinc pessetes. (No direu què havíem llegit, en lloc de "cinco vascas"? Cinco vacas! I no ens havia estranyat que fossin primorriveristes i monàrquiques "porque sí".)

"Un padre y sus hijos, admiradores de Primo de Rivera y del valiente periódico "La Nació", sis rals. (Delgado Barreto dirà: menys admiració i més rals.)

"B. del L., entusiasta de Primo de Rivera y doctor Albiñana", una pesseta. (A Primo de Rivera n'hi fa mitja, i mitja més a Albiñana.)

"Josefa Mamamerto, monàrquica de corazón", una pesseta. (Facin-la mirar. No la pesseta: la senyora.)

"Un suscriptor de Vich", vint-i-cinc pessetes. (Això ja és una altra cosa. Quina genteta tenen a Vic!)

"José Sabio González", cinc pessetes. ("Sabio" i contribueix a la subscripció? Ja ens perdonaran que no creiem en aquesta mena de "saviduria".)

"Un amigo de Sanjurjo", cinc pessetes. (Es el que deu quedar-li del comptat del passat 10 d'agost.)

"Un matrimonio con ocho hijos, todos primorriveristas", cinc pessetes. (Vuit fills i el matrimoni, deu. A dos rals per cap. No és car.)

Queden encara alguns subscriptors. Aquests, però, els deixarem per un altre dia.

CARNET

S'ha iniciat el debat sobre el projecte de llei de Congregacions Religioses. I, naturalment, el senyor Gil Robles, Madariaga, etc., etc., han iniciat també la seva obstrucció. Esperem que no tindran èxit.

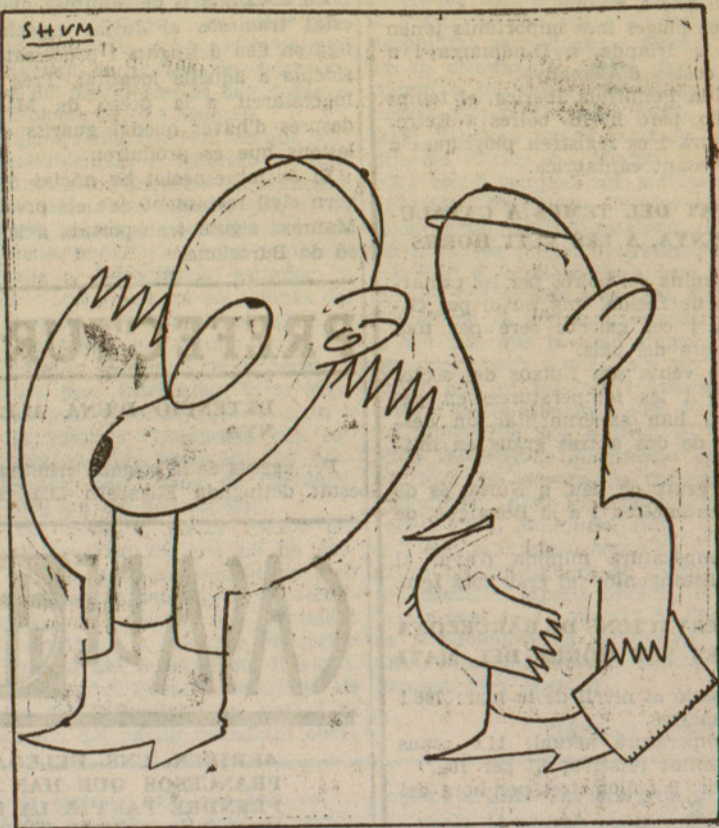
A Lindbergh li volien robar un altre fill. Que deuen tenir els fills de Lindbergh? Quin atractiu deuen trobar-hi els lladres?

Sortosament aquesta moda de robar criatures encara no s'ha introduït a Catalunya. Ací els lladres no són aficionats a la infància: amb els Banes i els estances en tenen ben bé prou.

Marcehí Domingo ha estrenat un drama: "Doña María de Castilla". Sembla que el drama ha tingut èxit, i nosaltres ens n'alegem, ja no cal dir-ho.

A Madrid, però, diuen que si Marcehí Domingo no hagués estat ministre, la senyora Xirgu -- malgrat tots els mèrits de l'obra --, no hauria estrenat "Doña María de Castilla".

Un llibre, com sempre, "Poemes", d'Ambrosi Carrion.

—Maura ha fet declaracions, i sembla que s'ocupa del problema obrer.
—Ai, pobrets de nosaltres!

Demà, 11 de febrer:

LA HUMANITAT dedicarà el seu número a la commemoració del seixanta aniversari de la proclamació de la primera República espanyola, il·lustrat amb profusió de gravats i avalat amb articles d'escollida col·laboració.

LA VAGA DELS MINAIRES

Uns desconeguts intenten assaltar un polvorí, i es produeix un tiroteig, del qual resulten un guàrdia mort i un altre ferit de gravetat

Oviedo, 10. — A les nou de la nit comunicaren de Carvalino, que prop del grup minaire "Mosquitera" se sentiren diversos disparos. Hi acudiren algunes persones que trobaren ja sense vida el guarda jurat de l'esmentat grup minaire, anomenat Ricard Alvarez. En una casa veïna fou assistit l'altre guàrdia anomenat Crescencio Menéndez, que sofreix ferides greus.

No es tenen detalls concrets sobre l'ocorregut, però sembla que un grup d'individus intentà assaltar el polvorí de l'esmentat grup minaire, i en cridar-los l'atenció els guàrdies dispararen contra ells, fugint després protegits per la foscor.

La guàrdia civil ha començat a practicar pesquises per a detenir els autors d'aquesta agressió.

El governador civil ha donat ordres severes a les forces a l's seves ordres perquè extremen la vigilància; però aquesta vigilància es fa difícil per les condicions del terreny en què estan situats molts dels grups minaires.

ABANS DE MORIR EL GUÀRDIA QUE RESULTA FERIT EN LA MINA "LA MOSQUITERA" DECLARA QUE LES FERIDES LES HI HAVIA PRODUIÏT L'ALTRE GUÀRDIA QUE RESULTA MORT

Oviedo, 10. — Ha mort el guarda, Crescencio Menéndez, que resultà ferit en els successos ocorreguts anit a la mina la "Mosquitera". Segons informes, el guarda abans de morir declarà que havia estat ferit pels disparos de l'altre guarda mort, Ricard Alvarez.

Súbdit francès indesitjable

Per indesitjable ha estat expulsat el súbdit francès Michel Marsal Eduard, essent portat a la frontera.

El Sr. Moles i la festa al costum dels moros

Ningú no podia somniar que el senyor Moles, causeur admirable, optimista etern, home de penya selecta de café i de tertúlia d'amics; el Moles que tots coneixem, simpàtic, senzill i atrament, arribés un dia a ésser nomenat alt comissari al Marroc.

Hom podia esperar-ho tot menys això. No perquè al senyor Moles li manquin condicions, sinó pel seu to, per la seva manera d'ésser, per la forma com el véiem. Moles, alt comissari? Ha estat menester que ho vetéssim per a creure-ho.

Hi heus ací que ara hem llegit que el califa l'ha obsequiat amb un banquet al costum moro! I amb una orquestra indígena, que ha interpretat una música àrab.

Res, que n'hi ha per a fer-ne un llibre!

El nou secretari polític del governador

Retallem de "La Noche":
Ha estat nomenat secretari polític del governador civil, el senyor Marius Gifreda, propietari del setmanari anomenat "El Be Negro".

POLITICA URUGUAIA

El partit socialista demana que el president dimiteixi

Se l'acusa de voler implantar una dictadura

Montevideo. — Als cercles polítics hi ha gran excitació. Hom tem greus esdeveniments per a l'1 de març, vist el manifest que ha llançat el partit dels "blancs", i en el qual proposa una marxa, "amb armes o sense elles", sobre la capital de la República.

L'origen d'aquesta lluita entre "blancs" i "vermells" està en la discussió que s'ha entaulat sobre la forma en què la Constitució determina les atribucions del President de la República i les del Consell de Govern. L'actual president, doctor Terra, pertany al partit dels "vermells", i mentre els seus adversaris demanen un plebiscit per a reformar la Constitució, els correligionaris del doctor Terra, que tenen majoria al Consell de Govern, manifesten obertament llur oposició.

Es diu també que els revolucionaris germans Villanueva i d'altres estan en territori brasiler i preparen les seves forces per a marxar sobre l'Uruguai.

Montevideo. — En els medis polítics d'aquesta capital es diu que el president de la República vol demanar autorització al Parlament per adoptar les mesures que calgui a fi de protegir la frontera septentrional, per tal d'evitar que determinats elements oposats al règim entrin al país.

Montevideo. — L'Executiva del partit socialista ha demanat la dimissió del president de la República, senyor Gabriel Terra. Al·leguen que el cap de l'Estat "intenta la implantació d'una dictadura i està minant les prerrogatives del Consell administratiu".

La guàrdia personal del president ha estat augmentada de dos-cents a tres-cents soldats, i sembla que el senyor Terra ha demanat que l'augment sigui de quatre-cents homes, proveïts de metralladores.

DES DE LA PORTA DEL SOL

(RETAULE GROTESC)

El senyor Herrera, que fins ara havia estat director d'El Debate, ha estat designat per a president de l'Acció Catòlica. Això no té res de particular, puix que, de fa molt temps, es dedica en ànima, vida i cor a aquesta entitat. El que ja té més gràcia és que el nomenament ha estat pontífic.

El després hi ha qui diu que el Sant Pare no es recorda del nostre país!

El senyor Buyla, diputat radical, deia dies enrera al senyor Pérez Marquí:

—V. S. podria guanyar molts diners en la pista d'un circ.

—Respongué el diputat radical-socialista:

—El diner el guanyaria V. S. ballant més de mit noranta hores.

Hom diu que aquestes frases palesaren l'amistat que els uneix.

Ara que s'està discutint el projecte de llei de Congregacions religioses, els diaris han publicat una estadística dels establiments religiosos que hi ha destinats a l'ensenyament.

Són seixanta-vuit els establiments i vint-i-sis mil els infants que reben la perniciosa influència de frares i monges.

—Es aquesta una demostració prou clara de l'abandó en què la monarquia tingué aquesta branca tan important de la vida del poble?

Doncs és també una demostració de la urgència a aprovar aquesta llei.

Just és confessar que els radicals són avui els homes que tenen més popularitat entre els informadors. No són reservats i sempre porten notícies, encara que siguin polítiques, puix que volen plaure els reporters.

El senyor Basili Alvarez digué ahir, en arribar al Parlament:

—Senyors, sé de bona font que el que fou Príncep d'Astúries va a emmaridar-se i, simultàniament, renunciarà els seus drets al tron d'Espanya.

Però, senyor Alvarez, si no hi ha tron, quí vol que hi tingui dret?